

CLXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Nationalbankens Oktroj.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1. August 1919).

I Motiverne til Statslaansforslaget af Februar d. A. aftryktes en Skrivelse fra Nationalbanken til Finansministeren, i hvilken det udtaltes, at det fra Bankens Side var en Forudsætning for dens Deltagelse i Laanet, at Regeringen vilde gøre sit til, at Loven af 31. Marts 1915 vedrørende et midlertidigt Tillæg til Nationalbankens Oktroj, som udløber med Udgangen af 1919, forlængedes med nogle Aar. Finansministeren gjorde i sin Forelæggelsestale denne Forudsætning til sin, og da der hverken i Folketingets eller Landstingets Udvalgsbetænkning eller i Udtalelser fra nogen af Partiførerne toges Afstand fra den, maatte den anses for stiltiende godkendt ogsaa fra Rigsdagens Side. Dette udelukker selvfølgelig ikke, at der ved Overenskomst mellem Lovgivningsmagten og Banken kunde ske Ændringer i den nævnte midlertidige Lov, og at Rigsdagen maatte staa fuldkommen frit overfor nye Bestemmelser, som af Banken maatte ønskes indført.

Regeringen har foreslaaet at lade den midlertidige Lov gælde indtil Udløbet af Oktrojen den 31. Juli 1938, men der har

i Udvalget været Enighed om at ønske dens Løbetid begrænset til et kortere Aaremaal. Banken har selv i sin ovenciterede Skrivelse erklæret at kunne nøjes hermed, og Udvalget har desuden ment, at det vilde være ønskeligt, at den midlertidige Lovs Bestemmelser om ændrede Regler for Dækning af Seddeludstedelsen, som gaves under Hensyn til de ved Krigen fremkaldte ekstraordinære Forhold, maatte blive taget op til fornyet Overvejelse, naar roligere og mere normale Forhold paa ny var indtraadt. Dette vil imidlertid ikke kunne ventes at blive Tilfældet i de første Aar, og Udvalget har derfor med Handelsministerens Tilslutning foreslaaet, at de i den midlertidige Lovs § 1 indeholdte Bestemmelser kun skal gælde indtil 31. Juli 1925 (Ændringsforslag Nr. 8).

I Afsnit 1) foreslaar Udvalget, at den nye Bestemmelse om den særlige Reservefond til Imødegaaelse af Tab ved de Engagementer for Nationalbanken, der er foranledigede ved Krigsforholdene, og som til Dels er ledsagede af en vis Risiko, udgaar, idet man af flere Grunde har anset det for heldigere, at Bankbestyrelsen